

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Petra Indráčka a JUDr. Jany Záviské v právní věci žalobkyně **OKK Koksovny, a.s.** se sídlem Ostrava-Přívoz, Koksární ul. 1112, zastoupené JUDr. Stanislavem Kadlubiecem, advokátem se sídlem Třinec, Staré Město, Husova 401, proti žalovanému **Státnímu úřadu inspekce práce** se sídlem Opava, Kolářská 451/13, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 30.6.2011 č.j. 1401/1.30/11/14.3, o zamítnutí odvolání a potvrzení rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj se sídlem v Ostravě č.j. 9984/10.11-M/10/14.3 ze dne 26.4.2011,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 30.6.2011 č.j. 1401/1.30/11/14.3 žalovaný Státní úřad inspekce práce zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil shora uvedené rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj, jímž byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 400.000,- Kč a povinnost náhrady nákladů řízení ve výši 1.000,- Kč. Pokuta byla žalobkyni uložena za spáchání správního deliktu na úseku bezpečnosti práce podle ust. § 30 odst. 1 písm. f) zákona o inspekci práce, kterého se dopustila tím, že v rozporu s ust. § 102 odst. 3 zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů nevyhledávala nebezpečné činitele a procesy pracovního prostředí a pracovních podmínek, nezjišťovala jejich příčiny a zdroje a na základě tohoto zjištění nevyhledávala a nehodnotila rizika a nepřijímala opatření k jejich odstranění, neboť zahájenou kontrolou dne 9.4.2009 a následně provedenou bylo zjištěno, že v provozním souboru 24 provozu Koksova Svoboda žalovaná jednak komplexně se zřetelem na všechny okolnosti práce prováděné dne 9.4.2009 nevyhledala a nezhodnotila (neposoudila) riziko výbuchu obsahu zásobníku poz 25A fenolčpavkové vody při odchýlení od běžných – nestandardních provozních podmínek jako zejména při poruchách zařízení, při opravách zařízení a při selhání obsluhy, vše se zřetelem na výskyt zdrojů iniciace výbušné atmosféry, a jednak nepřijala dostatečná opatření k odstranění daného rizika.

Žalobkyně proti uvedenému rozhodnutí žalovaného podala včasnou žalobu, ve které namítala nedostatečné zjištění skutkového stavu, neboť není možno jednoznačně zjistit a prokázat příčiny vzniku výbuchu, jakož i zjistit a prokázat zdroje jeho iniciace. Žalovanému dále vytýkala překročení zákonem stanovených mezí správního uvážení tím, že nerespektoval zásadu objektivní pravdy ve smyslu ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, když příčinu vzniku výbuchu zásobníku nelze jednoznačně stanovit a když správní orgány nesprávně označily provozní podmínky v zásobníku za nestandardní a dospěly k objektivně nepodloženým závěrům o příčinách výbuchu, které byly i znaleckým posudkem VŠB označeny za nejpravděpodobnější příčiny. Žalovaný v rozporu s ust. § 50 odst. 3 a 4 správního řádu opomenul hodnotit skutečnosti svědčící ve prospěch žalobkyně, kdy zásobník byl v době výbuchu a před ním provozován za normálních, tedy běžných a standardních podmínek a žalobkyně si plnila své povinnosti dané ust. § 102 odst. 3 zákoníku práce. Překročení zákonem stanovených mezí správního uvážení spatřuje žalobkyně také v nesprávném zhodnocení skutkového stavu, tedy toho, zda žalobkyně spáchala či nespáchala předmětný správní delikt. Dále žalobkyně namítala nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného, kterou spatřuje v tom, že se nevypořádal se závěry znaleckého posudku ing. T. P., Ph.D. a naopak se přiklonil k závěrům znaleckého posudku Vysoké školy baňské, Technické univerzity Ostrava a to bez ohledu na použitou metodu zkoumání vzniku výbušné atmosféry v zásobníku. Namítanou nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného spatřuje žalobkyně dále v posuzování podmínek provozu zásobníku jako nestandardní, když se jedná o postup zcela obvyklý, dlouhodobě opakovaný a v souladu s příslušnými předpisy. Z rozhodnutí není zřejmé, podle jakých zásad správní orgán rozlišuje normální – běžné standardní podmínky provozování zásobníku na rozdíl od podmínek nestandardních. Žalovaný se nevypořádal se skutečností, zda žalobkyně mohla iniciaci výbuchu jakkoliv zabránit a nepřihlédl k závěrům Policie ČR, podle kterých nebyly zjištěny žádné skutečnosti opravňující zahájit trestní stíhání v této věci. Žalovaný nezohlednil opatření žalobkyně týkající se zákazu kouření v celém podniku i při provozování zásobníku.

Žalovaný ve svém písemném vyjádření k žalobě ze dne 19.10.2011 navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 30.6.2011 č.j. 1401/1.30/11/14.3 a z připojeného správního spisu Oblastního inspektorátu práce pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj č.j. 9984/10.11/10/14.3 sp. zn. 205/10.11/10, z úrazových spisů SPU sp. zn. SU005/2009-smrtelný úraz S. Z., nar. X a SU006/2009-smrtelný úraz J. K., nar. X, jakož i z protokolu Oblastního inspektorátu práce pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj ze dne 24.6.2010 podle § 5 odst. 1 písm. a) zákona č. 251/2005 Sb., ve znění pozdějších předpisů, provedených v rozsahu § 3 odst. 1 písm. b), c) a d) téhož zákona o kontrole příčin a okolností dvou smrtelných pracovních úrazů zaměstnanců společnosti žalobkyně S. Z., nar. X a J. K., nar. X a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Při řízení o žalobě žalobkyně vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. s.ř.s. a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době vydání rozhodnutí žalovaného, přičemž toto rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb. s. ř. s.).

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících ze správního spisu žalovaného vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že jeho součástí je výše uvedený protokol o výsledku kontroly příčin a okolností dvou smrtelných pracovních úrazů zaměstnanců společnosti žalobkyně, k nimž došlo dne 9.4.2009. Z obsahu tohoto protokolu vyplývá, že v rámci provedené kontroly bylo realizováno ohledání místa zásobníku a jeho zadokumentování s popisem situace po výbuchu obsahu tohoto zásobníku a jeho popis v době před výbuchem, a to na základě předložené dokumentace žalované. V protokolu jsou uvedeny i závěry znaleckého posudku VŠB – Technické univerzity Ostrava, Fakulty bezpečnostního inženýrství ze dne 6.6.2010, který byl vypracován na základě opatření Policie ČR, Krajského ředitelství policie Severomoravského kraje, Městského ředitelství policie, územní odbor SKPV oddělení obecné kriminality Ostrava a který je rovněž součástí správního spisu žalovaného. V závěru protokolu o provedené kontrole se uvádí příčiny smrtelných pracovních úrazů výše jmenovaných zaměstnanců žalobkyně. Touto příčinou byl výbuch obsahu zásobníku poz 25A (4C) fenolčpavkové vody, který byl dne 9.4.2009 provozován za nestandardních provozních podmínek, kdy se prováděla oprava, tj. výměna části potrubí pro dopravu surové fenolčpavkové vody (SFČV) ze zásobníku poz. 16A, B provozního souboru 20 hrubé kondenzace VII.KB do zásobníku poz 25A, a to zaměstnanci společnosti žalobkyně a kdy byly uzavřeny přívody SFČV z hrubé kondenzace VII.KB a VIII.KB do předmětného zásobníku, čímž do zásobníku poz 23A (4C) proudila pouze odpadní voda z benzolky, která obsahovala benzol (při uzavření přívodu SFČV z hrubé kondenzace VII.KB a VIII.KB nebyla odpadní voda z benzolky ředěna SFČV, které jsou z hlediska výbuchu samy o sobě bezpečné a jsou přiváděny v mnohanásobném nadbytku, takže za normálního provozu benzolové vody ředí a snižují jejich nebezpečnost). Nejpravděpodobnější příčinou výbuchu zásobníku poz 25A (4C) fenolčpavkové vody byl vznik výbušné atmosféry v zásobníku poz 25A (4C) odpařením benzolu z odpadní vody

přicházející do zásobníku z benzolky, odpařením surového benzolu, který se do zásobníku dostal přímo v kapalně fázi, při selhání lidského činitele nebo technologické nebo technické závadě a iniciace této výbušné atmosféry blíže neurčeným zdrojem, např. akumulatorovým vrtacím šroubovákem, jak vyplývá ze shora uvedeného znaleckého posudku. Protokol o provedené kontrole končí výčtem porušení právních předpisů, jichž se společnost žalobkyně dopustila. Z obsahu správního spisu je dále patrné, že společnost žalobkyně dne 6.7.2010 požádala inspektora oblastního inspektorátu práce (dále jen OIP) o přezkoumání protokolu ze dne 24.6.2010. Následně byla společnost žalobkyně oblastním inspektorátem práce vyrozuměna o výsledku přezkoumání protokolu tak, že skutečnosti uvedené v tomto protokolu žalobkyně nevyvrátila a protokol zůstává beze změn. Na to žalobkyně podala námitky proti výsledku přezkoumání protokolu OIP a tyto námitky byly rozhodnutím vedoucí inspektorky OIP ze dne 8.10.2010 zamítnuty jako nedůvodné. Následně dne 18.11.2010 vydal OIP příkaz, jímž společnosti žalobkyně uložil pokutu ve výši 450.000,- Kč a povinnost náhrady nákladů řízení paušální částkou 1.000,- Kč. Po ústních jednáních správního orgánu I. stupně, při kterých mimo jiné byly provedeny důkazy znaleckými posudky VŠB – Technické univerzity Ostrava a znalce Ing. T. P. Ph.D., vydal oblastní inspektorát práce rozhodnutí ze dne 26.4.2011, kterým uznal společnost žalobkyně vinnou ze spáchání správního deliktu na úseku bezpečnosti práce podle § 30 odst. 1 písm. f) zákona o inspekci práce a podle § 30 odst. 2 písm. d) téhož zákona uložil pokutu ve výši 400.000,- Kč a zavázal ji zaplatit náklady řízení ve výši 1.000,- Kč. Proti tomuto rozhodnutí společnost žalobkyně podala odvolání ze dne 12.5.2011, o němž žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím.

Ze znaleckého posudku Vysoké školy báňské – Technické univerzity Ostrava, Fakulty bezpečnostního inženýrství ze dne 8.6.2010 soud zjistil, že při jeho vypracování byl použit úřední záznam ve věci výbuchu zásobníku na odpadní čpavkovou vodu v objektu Koksovny Svoboda v Ostravě – Přívoze č.j. KRPT-12676-13/TČ-2009-070741-714 ze dne 9.4.2009 a ze svědeckých výsledků v tomto vyšetřovacím spisu uvedených, z odborného vyjádření HZS MSK ze dne 8.6.2009 a záznamu o podaném vysvětlení vypracovaného V.K. pro oblastní inspektorát bezpečnosti práce. Ze závěru tohoto znaleckého posudku (s nímž se ztotožnil správní orgán I. stupně i žalovaný) vyplývá, že nejpravděpodobnější příčinou výbuchu předmětného zásobníku fenolčpavkové vody byl vznik výbušné atmosféry v tomto zásobníku odpařením benzolu z odpadní vody přicházející do zásobníku z benzolky. Čpavek vypařující se z teplých fenolčpavkových vod mohl sice přispět k výbuchu, avšak sám nemohl být primárním zdrojem vzniku výbušné atmosféry. Voda nasycená benzelem byla do zásobníku přiváděna již řadu hodin před explozí sama a tedy nebyla dostatečně ředěna fenolčpavkovými vodami, které jsou z hlediska výbuchu samy o sobě bezpečné a jsou přiváděny v mnohanásobném nadbytku, takže za normálního provozu koksovny tyto fenolčpavkové vody benzolové vody ředí a snižují jejich nebezpečnost. Před explozí docházelo k přítoku samotné benzolové vody, ta padala z výšky na hladinu odpadní vody v zásobníku a při pádu se rozstříkovala, což zvětšovalo povrch vody, z něhož docházelo k odparu benzolu. Proud padající vody také strhával vzduch v zásobníku, který tak cirkuloval zásobníkem a promíchal se, čímž došlo k vytvoření výbušné atmosféry nejen v dolní části zásobníku, ale v celém jeho objemu. Přibývajícím hladina vody při jejím přítoku pak působila jako píst, který vytlačoval výbušnou atmosféru vně zásobníku, kde mohlo dojít k její iniciaci. K uvedenému znalecký ústav dodal, že nelze zcela vyloučit, že do zásobníku se dostala přímo kapalná fáze surového benzolu, což je ale málo pravděpodobné, neboť vyžaduje

zřetězení více selhání technologie či obsluhy a navíc i v tomto případě by byla přicházející voda nasycena benzoem a uplatnil by se shora uvedený mechanismus. Na otázku, zda mohlo dojít k proniknutí takového množství, aby způsobilo vznik výbušné atmosféry ve vnitřním prostoru zásobníku, znalecký ústav odpověděl kladně a dodal, že v objemu zásobníku byly stále přítomny páry čpavku a organických látek uvolněné z fenolčpavkových vod a po skončení čerpání surové fenolčpavkové vody byly do zásobníku přiváděny pouze vody z benzolky, které jsou schopny uvolňovat výbušné páry, zvláště za zvýšené teploty. Podle znaleckého ústavu mohla iniciovat výbuch vytvořená hořlavá atmosféra uvnitř zásobníku jiskra aku vrtačky pracovníků na horní části zásobníku, rozbrušovačka či mechanická jiskra na opravě potrubí k odsíření nebo vznik statické elektřiny proudící kapalinou. Poslední variantu iniciace však znalecký ústav vylučuje. Vzhůru se pohybující hladina vody v zásobníku působila jako píst a vytlačovala vzduch mimo zásobník. Nejpravděpodobnější je, že největší část unikala trubkou vyústěnou na střechu zásobníku, kde mohlo dojít k iniciaci blíže neurčeným zdrojem, např. aku vrtačkou nebo nedodržením zákazu kouření. Druhá z možností je iniciace na místě opravy potrubí, která je méně pravděpodobná, jelikož přibližně 2,5 hodiny před výbuchem nebyla nalezena žádná měřitelná koncentrace hořlavých par uhlovodíku. Nicméně není možno úplně vyloučit variantu, že spojovací trubkou ze zásobníku byla výbušná atmosféra postupně dopravena na místo úpravy v době mezi měřením a explozí. Závěrem posudku znalecký ústav dodal, že metoda analýzy využívána pro stanovení hořlavých plynů u žalobkyně není schopna zohlednit přítomnost čpavku, a proto pokud bude používána tam, kde by mohlo dojít ke vzniku výbušné atmosféry se čpavkem, bude vhodné zvážit její modifikaci nebo její doplnění či analýzu čpavku.

Ze znaleckého posudku Ing. T. P. Ph.D. ze dne 28.2.2011 soud zjistil, že byl vypracován z podnětu společnosti žalobkyně. Znalci byla postavena otázka, zda je možné, aby se nad hladinou fenolčpavkové vody v zásobníku 25A mohla za normálních podmínek vytvořit výbušná směs. Na tuto otázku znalec odpověděl, že za normálních provozních podmínek se nad vodou s rozpuštěnými podíly benzolu odcházející z benzolky nemohou vytvořit nebezpečné koncentrace par nebezpečné výbuchem, jelikož nebyl u této kapaliny nalezen bod vzplanutí. Protože kapaliny přicházející do nádrže z hrubé kondenzace jsou rovněž nehořlavé, lze konstatovat, že v nádrži 25A se rovněž nemohou nad hladinou za normálních provozních podmínek vytvořit koncentrace par nebezpečných výbuchem. Znalec závěrem posudku dodal, že s ohledem na skutečnost, že za normálních provozních podmínek se nemohou vytvořit nebezpečné koncentrace par, lze vytvořit scénář, že k tvorbě výbušných koncentrací hořlavých par benzolu muselo dojít jiným způsobem přes přívodní potrubí odpadní benzolové vody, i když je to málo pravděpodobné, jelikož potřebný scénář zahrnuje dva následné kroky zahrnující selhání lidského činitele nebo technologickou závadu. Samotná existence výbušné atmosféry vytvořená následkem havárie technologie, zabezpečovacích prvků uvnitř nádrže ještě neznamená automatické nastartování explozivního hoření – výbuchu a je k tomu nutná současná přítomnost aktivního iniciačního zdroje. Vzhledem k tomu, že k této reakci explozivního hoření došlo, musela být i tato podmínka splněna.

První žalobní námitkou žalobkyně bylo nedostatečné zjištění skutkového stavu, což žalobkyně spatřovala zejména v tom, že nebyly jednoznačně zjištěny a prokázány příčiny vzniku výbuchu, jakož i zjištěn a prokázán zdroj jeho iniciace. Jak vyplynulo z protokolu o provedené kontrole, jejím předmětem byly dva smrtelné pracovní úrazy, ke kterým došlo dne 9.4.2009. Kromě oblastního inspektorátu práce prováděla šetření těchto smrtelných pracovních úrazů i Policie ČR. Součástí výše uvedeného protokolu o provedené kontrole správním orgánem I. stupně je i řada příloh, které svědčí o tom, že co do šetření uvedených pracovních úrazů bylo provedeno ohledání na místě samém, jeho zdokumentování popisem situace po výbuchu předmětného zásobníku a to jak před výbuchem, tak i před ním. Předmětem zkoumání byla i dokumentace týkající se technologie a problémů vzniku výbušné atmosféry v zásobníku a iniciace jejího výbuchu. Závěry všech těchto jednotlivých šetření byly mimo jiné použity při vypracování znaleckého posudku VŠB shora uvedeného a vyzněly tak, že nejpravděpodobnější příčinou vzniku výbuchu obsahu předmětného zásobníku byl vznik výbušné atmosféry odpařením benzolu z odpadní vody přicházející do daného zásobníku z benzolky, příp. ještě odpařením surového benzolu, který se do zásobníku dostal v kapalně fázi přímo při selhání lidského činitele nebo při technologické či technické závadě, přičemž k iniciaci této výbušné atmosféry došlo blíže neurčeným zdrojem, jako akumulátorovým vrtacím šroubovákem apod. Závěry znaleckého posudku VŠB pak správní orgán přejal do odůvodnění svého rozhodnutí (strana 17 tohoto rozhodnutí), v jehož rámci se zabýval zejména vznikem výbušné atmosféry v zásobníku. Vytýkala-li žalobkyně v souvislosti s výše uvedeným žalobním bodem, že v daném případě nebyla jednoznačně zjištěna příčina výbuchu zásobníku a že bylo vycházeno při kontrole oblastním inspektorátem práce k tzv. příčině nejpravděpodobnější, pak je nutno souhlasit s námitkou žalovaného, že bylo především povinností společnosti žalobkyně objasnění příčin a okolností smrtelných pracovních úrazů s poukazem na ust. § 105 odst. 1 zákoníku práce, které ukládá neměnit stav na místě úrazu do doby objasnění příčin a okolností daných smrtelných pracovních úrazů. Námitku žalobkyně spočívající v nedostatečném zjištění skutkového stavu a s tím související vytýkané porušení správního řádu považuje proto krajský soud za nedůvodnou.

Další žalobní námitkou žalobkyně bylo překročení zákonem stanovených mezích správního uvážení, když správním orgánem nebylo pečlivě přihlédnuto ke všem zjištěným skutečnostem v souladu s ust. § 50 odst. 3 a 4 správního řádu. Podle žalobkyně žalovaný nerespektoval zásadu objektivní pravdy vyžadující, aby správní orgán opřel své rozhodnutí o jednoznačně zjištěná a bezpečně prokázána fakta a nikoliv pouhou pravděpodobnost. V této souvislosti žalobkyně poukázala na to, že nelze jednoznačně stanovit příčinu vzniku výbuchu v zásobníku a že označuje provozní podmínky v zásobníku v době předcházející výbuchu i samotného výbuchu za nestandardní, pouze na základě hypotetických závěrů znaleckého posudku VŠB. Žalobkyně dále namítá, že zásobník v době výbuchu i v době před tímto výbuchem provozovala v souladu s vnitřními předpisy a technickými normami, jakož i předpisy právními. V souladu se znaleckým posudkem Ing. P. Ph.D. žalobkyně zdůrazňovala, že po dobu opravy potrubí fenolčpavkové vody do zásobníku vtéká pouze odpadní voda z beznolky a jde tedy o zcela normální běžný postup. Zásobník dle žalobkyně byl provozován za normálních, běžných a standardních podmínek, jelikož i samotné provádění běžné údržby a oprav je normální, běžnou a standardní součástí provozování zásobníku. Ani s touto žalobní námitkou se krajský soud neztotožňuje, neboť (jak ostatně

uvádí žalobkyně ve svém písemném vyjádření k žalobě) z provedené kontroly vyplynulo, že dne 9.4.2009 došlo při provozování předmětného zásobníku k odchýlení od standardních provozních podmínek. Toto odchýlení spočívalo v uzavření přívodu surové fenolčpavkové vody a v důsledku toho v neředění odpadní vody z benzolky, což znamenalo i zvýšené riziko vzniku nebezpečného obsahu v zásobníku, v opravě či výměně potrubí na potrubním mostě prováděné zaměstnanci žalobkyně ve vzdálenosti cca 15 metrů od zásobníku s použitím náradí jako uhlové brusky, prodlužovacího kabelu, svařovacího elektrického agregátu. Další nestandardní provozní podmínky spočívaly v činnosti zaměstnanců společnosti ISORA spočívající v montáži izolace potrubí, kteří se pohybovali přímo na víku zásobníku za použití mimo jiné i akumulátorového vrtacího šroubováku a v poruše hladinoměru zjištěné obsluhou benzolky po výbuchu dne 9.4.2009. Co se týče znaleckého posudku znalce Ing. T. P. Ph.D. s ohledem na obsah tohoto znaleckého posudku se krajský soud shoduje i s dalším názorem žalovaného, a to že zadání jednotlivých otázek jak je shora uveden, tomuto znalci se skutečně týkala běžných provozních podmínek předmětného zásobníku a ani v jednom směru nebere v potaz situaci, k jaké došlo před jeho výbuchem dne 9.4.2009, a to nejméně uzavřením dvou přívodů surové fenolčpavkové vody z hrubé kondenzace VII.KB a VIII.KB, jež způsobilo potřebné neředění odpadní vody z benzolky. Z uvedeného plyne, že ani tento žalobní důvod není důvodný a na tomto závěru nic nemůže změnit námitka žalobkyně, že zásobník byl v době výbuchu i před tímto výbuchem provozován za normálních, tedy běžných standardních podmínek v souladu s vnitřními předpisy žalobkyně, jakož i obecně závaznými právními předpisy. Navíc žalovaný s ohledem na tuto námitku uvedl ve svém vyjádření nad rámec odůvodnění napadeného rozhodnutí, že žalobkyně necelý rok před předmětným výbuchem zásobníku vystavila bezpečnostní list surového koksárenského benzolu s nesprávným údajem o jeho fyzikálních a chemických vlastnostech, zejména o jeho rozpustnosti ve vodě při 20 stupních Celsia. Z daného bezpečnostního listu nesprávně vycházel i znalec Ing. T.P. Ph.D. při zpracování svého znaleckého posudku.

Žalobkyně také namítala nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného i jemu předcházejícího rozhodnutí oblastního inspektorátu práce. Podle žalobkyně odůvodnění obou těchto rozhodnutí neobsahují veškeré náležitosti ve smyslu § 68 odst. 3 správního řádu. Konkrétně pak tuto nepřezkoumatelnost obou správních rozhodnutí spatřovala žalobkyně v tom, jak se žalovaný vypořádal se závěry znaleckého posudku Ing. P. Ph.D., proč se žalovaný bez výhrad přiklonil k závěrům znaleckého posudku VŠB, proč považuje provozování zásobníku v době prací na potrubí za provozování za nestandardních podmínek, o co opírá rozlišování provozování zásobníku za normálních – běžných, standardních podmínek a za podmínek nestandardních, jak se vypořádal se skutečností, že nebyla stanovena příčina vzniku výbuchu a rovněž prokázán zdroj jeho iniciace a proč své rozhodnutí založil pouze na znalecké hypotéze o pravděpodobných příčinách a proč opomenul resp. jakkoli se nevyrovnal se skutečností iniciace výbuchu, resp. s otázkou, zda-li žalobkyně mohla této iniciaci jakkoli zabránit. Ohledně těchto námitek odkazuje krajský soud na veškerá shora uvedená zjištění, která ze spisu a jeho příloh vyšla najevo a která již hodnotil v souvislosti s první a druhou žalobní námitkou. Nad rámec toho žalobkyně namítala, že žalovaný nepřihlédl k závěrům vyšetření Policie ČR, podle nichž nebyly zjištěny žádné skutečnosti opravňující zahájit trestní stíhání v této věci. K této námitce je nutno zdůraznit, že výsledky šetření Policie ČR měl jak znalecký ústav tak i znalec Ing. P. Ph.D. při vypracování znaleckých posudků k dispozici a že výsledky z tohoto vyšetřování byly

směrodatné pro posouzení případné trestně právní odpovědnosti jednotlivých osob a nikoliv pro posouzení správního deliktu žalobkyně. Stejně tak nedůvodná je i žalobní námitka, že nebyla zohledněna opatření žalobkyně uplatňována při provozování zásobníku „potažmo při provozování podniku“ a to z důvodu, které jsou již uvedeny výše. Krajský soud uzavírá, že odůvodnění rozhodnutí obou správních orgánů považuje za jasné, určité a dostatečně srozumitelné, a proto i jako vyhovující ust. § 68 odst. 3 správního řádu.

Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu žalobkyně jako nedůvodnou zamítl, přičemž rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. bez jednání v této věci se souhlasem obou účastníků řízení.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně ve věci úspěch neměla a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné prokazatelné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, a to písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 4. prosince 2014

Mgr. Jiří Gottwald v.r.

předseda senátu